

РЕШЕНИЕ

№ 7606

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10021** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Столична община против решение от 02.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 2783/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 330982/27.02.2018 г., издадено от заместник-кмета на Столична община. Обосновават се съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Развиват се подробни аргументи относно приложението на Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) и конкретно спрямо обществения транспорт на територията на Столична община. Касаторът счита, че ЗАвтП е приложим за междуселищни и международни превози на пътници, но не и за такива в рамките на Столична община. Поддържа се, че нарушението е достатъчно точно описано от фактическа страна, като в посочените разпоредби на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредбата липсва неяснота в какво се изразяват задълженията на гражданите, ползващи услугите на обществения градски транспорт. Претендира се отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по съществото на правния спор, с което да бъде изцяло потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касация Л. П. Г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 330982/27.02.2018 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на Л. П. Г., е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, на основание чл. 35, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО), за извършено нарушение по чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че на 07.02.2018 г., в 14:10 часа, Л. П. Г. пътува в [населено място] в автобус № 309 с инвентарен № 2048, след спирка „С. гара“ по посока на[жк]без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольора по редовността на пътниците. Въз основа на така констатираното нарушение е съставен АУАН, в който са отразени обстоятелствата по извършеното нарушение, неговите фактически елементи - "пътува без редовен превозен документ" като актосъставителят е подчертал като вярна (както е указано във формуляра на Акта) цифровата квалификация –"чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б", б. "в" и чл. 35, ал. 1, във вр. с чл. 34, ал. 3" от НРУПОГТТСО. На 27.02.2018 г., е издадено наказателно постановление № 330982/2018, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че са нарушени нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като правната квалификация на нарушението е противоречива, неясна и несъответна на същото по причина, че са цитирани като нарушени множество норми от Наредбата, някои от тях неотнормирани към конкретно извършеното деяние, а други регламентират различни задължения за пътуващите в обществения транспорт-неправилно в АУАН и НП са посочени трите хипотези на чл. 18, т. 1, т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО, с което е нарушено правото на защита на наказаното лице. Приел е, че в наказателното постановление не са описани всички съставомерни обективни признаци на извършеното нарушение, както и че неправилно е приложена санкционната норма на НРУПОГТТСО, тъй като наредбата противоречи на Закона за автомобилните превози.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав намира за правилен извода на районния съд, че съдържанието на съставения АУАН не отговаря на изискването на чл.42 т.5 от ЗАНН за посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. По силата на чл. 42 т.5 от ЗАНН, АУАН следва да съдържа законните разпоредби, които са нарушени. Правната квалификация на деянието, вменено като нарушение на нарушителя, следва да бъде включена в съдържанието на съставения АУАН. Липсата на такава в случая правилно е приета от РС като съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Посочването на различни правни норми, които касаят състави на различни нарушения в съставен образец на АУАН не изпълняват изискването за вписване на правна квалификация на нарушението.

Споделят се и доводите в решението на Софийски районен съд за противоречие между Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) и НРУПОГТТСО, като в тази връзка настоящата инстанция отбелязва следното: В противоречие с чл. 10 и чл. 12 от Закона за нормативните актове (ЗНА) подзаконов нормативен акт (НРУПОГТТСО), е издаден без законова делегация, при липсата на законово основание. Съгласно чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ общинският съвет, като орган на местно самоуправление, има правомощие да издава подзаконови нормативни актове за регулиране на определени обществени отношения с местно значение, изброени в чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА. Общественият превоз, чиято легална дефиниция дава законодателят с разпоредбата на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, в рамките на общината е предмет на утвърждаване от общинските съвети - чл. 17, ал. 5 от ЗАвтП. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА общинските съвети могат да определят таксите за предоставянето на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт. От анализа на цитираните норми съдът обосновава извод, че на местните власти не са предоставени контролни правомощия по повод на реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Следователно, разпоредбите с обект „административно-наказателна отговорност“ са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Столичният общински съвет е некомпетентен, при липсата на законова делегация, да създава различни от посочените в ЗАвтП норми относно длъжностните лица и техните правомощия при извършването на проверки, размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание. Изпълнителното деяние – пътуване без билет или друг документ, е елемент от фактическия състав на нарушението, посочено в чл. 101, т. 1 от ЗАвтП, поради което дори и да се възприеме, че Л. Г. е пътувала без билет, то последната подлежи на санкциониране по реда на чл. 101 от ЗАвтП, а не според разпоредбата на чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтП няма бланкетен характер, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е НРУПОГТТСО. В съответствие с чл. 15, ал. 3 от ЗНА противоречието между закон и подзаконов акт води до отмяната на наказателното постановление, който извод се обективира и в процесния случай.

Изложените в тази насока доводи от районния съд напълно се споделят от касационната инстанция, която намира за ненужно да ги приповтаря. По тези съображения, касационният съд счита, че спрямо обжалваното решение не е налице което и да е от касационните основания по чл. 348 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.09.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 2783/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.